

מ"ת 4833/05/15 - מדינת ישראל נגד עלא אללה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

12 מאי 2015

מ"ת 4833-05-15 מדינת ישראל נ' אללה(עציר)

4781-05-15

בפני כב' השופט יואב עטר

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט והמתמחה שרון לוי

נגד

המשיב

עלא אללה (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אבו מדיע'ם שחדה

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והתחזות כאדם אחר במטרה להונות.
2. על-פי הנטען בכתב האישום, המשיב שהינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית נכנס לשטחי מדינת ישראל ושהה בה ללא היתר. בנוסף נטען כי כאשר שוטר ביקש לבדוק את המשיב, הגם שהמשיב החזיק את תעודת הזהות שלו ברשותו, טען בפני השוטר כי אין לו תעודת זהות, טען כי הוא מתגורר ברהט, וכי מוצאו מצפון הארץ, ומסר לשוטר מספר תעודת זהות אשר אינו נכון.
3. בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, אך טען כי לא קיימות ראיות לכאורה לעבירת ההתחזות.
4. בא-כוח המשיב הסכים לקיומה של עילת מעצר הנובעת מעבירות השב"ח וההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, אך עתר לשחרור המשיב לחלופה בדמות הרחקתו לשטחי הרשות הפלסטינית וקביעת ערבויות המבטיחות התייצבות.
5. מדו"ח הפעולה של השוטר אנדריי שיקין עולה כי במהלך סיור הבחין במשיב: **"הבן אדם מסר לנו תעודת זהות בעל פה כי לטענתו אין עליו שום תעודה מזהה... כאשר נשאל היכן מתגורר מסר כי הוא בכלל גר בצפון אבל הכתובת שלו ברהט...".** השוטר ציין כי לאור אופן התנהגות המשיב נעור בו חשדו וכי ערך בדיקה במסוף המשטרתי של מספר הזהות שמסר המשיב,

והובר כי אותו אדם מתגורר בתל שבע, וזאת בניגוד לדברי המשיב כי הוא מתגורר ברהט ומוצאו מהצפון: "כאשר נשאל עוד מספר פעמים מאיפה הוא הבן אדם מסר כי הוא מחברון ואת המספר תעודת הזהות הזה נתן לו חבר על מנת שיוכל להשתמש בו".

6. במזכר נוסף שערך השוטר שיקין ציין כי מהבדיקה במסוף שערך לאחר שהמשיב מסר לו את מספר הזהות שמסר עלו פרטיו של אדם בשם יוסף אלשייח הנושא את אותו מספר זהות. באותו מזכר ציין השוטר שיקין כי המשיב טען כי אין ברשותו שום תעודה מזהה, ואולם בחיפוש שנערך על גופו בתחנת המשטרה נמצאה תעודת זהות של הרשות הפלסטינית.

7. בדו"ח העיכוב צוינה אמרת המשיב כי: "חבר נתן לי מספר תעודת זהות להשתמש בו".

8. בהודעתו טען המשיב כי הגיע באותו יום בו נתפס ונכנס לישראל דרך הגדר, שילם 200 ₪ עבור הנסיעה לנהג אשר כאשר ראה מחסום משטרה הוריד אותו לפני הכניסה לבאר שבע. לדבריו, נסע לבאר שבע על מנת לעבוד. המשיב ידע למסור בחקירתו את אותו מספר זהות שמסר לשוטר. לשאלה של מי תעודת הזהות הזו, ענה: "וואלה אני לא יודע אני מכיר הרבה יוסף...". המשיב חזר בו בהודעתו מגרסתו הראשונית בפני השוטר בשטח כי מדובר במספר זהות שקיבל מחבר על מנת לעשות בו שימוש, ואישר בהודעתו כי שיקר לשוטר ביחס למקום מגוריו.

9. גם אם הייתי מקבל את טענת בא-כוח המשיב, נוכח השילוב של העבירות אשר אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ביחס אליהן, עם עברו הפלילי, המסקנה לא היתה משתנה. ואולם, לאחר שעיינתי בחומר החקירה לא מצאתי לקבל את טענת בא-כוח המשיב. אין מחלוקת כי המשיב מסר לשוטר מספר זהות שטען שהוא שלו. מספר הזהות התאים לאדם ספציפי. המשיב אישר בפני אותו שוטר כי אין המדובר במספר שבדה במקום, אלא במספר זהות שידע מראש ושקיבל מראש (וכעולה מהנסיבות שכן מראש). גם בחקירתו ידע המשיב לחזור על אותו מספר זהות, ומכאן שאין המדובר במספר שבדה בעלמא במקום אך על מנת לשלח את השוטר לדרכו.

10. לענין טענת בא-כוח המשיב כי היה מקום להוציא פלט ביחס לקיומו של אותו אדם, סבורני כי בשלב זה של בחינת קיומן של ראיות לכאורה די במזכר של שוטר המפרט כי בדק במסוף וכי הופיעו פרטיו של אותו אדם, בכדי להקים תשתית ראייתית לכאורית לענין זה.

11. למשיב עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2012. המשיב הורשע בין השאר, בעבר בארבע הזדמנויות שונות ונפרדות בעבירות של התחזות כאדם אחר, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף. המשיב הורשע בעבר בשתי עבירות שונות ונפרדות של כניסה לישראל שלא כחוק, ובנוסף הורשע בבתי משפט צבאיים בעבירות של ניסיון להפרת הכרזת שטח צבאי סגור - איסור יציאה (בשלוש הזדמנויות שונות ונפרדות).

12. המשיב נדון בעבר למאסרים בפועל בני 91 ימים, 4 חודשים, 3 חודשים ויום 3 חודשים.
13. נגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור אשר מעבר לכניסה הלא מבוקרת של תושב שטחי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל על רקע המצב הביטחוני, נשענת על עברו הפלילי כפי שפורט לעיל, כמו גם על העבירות הנלוות הנוספות של התחזות בפני השוטר כאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
14. עילת מעצר נוספת כנגד המשיב נעוצה בחשש, כי נוכח העובדה שהוא מתגורר מחוץ לשטחי מדינת ישראל, רשויות אכיפת החוק לא יוכלו להביאו לדין, ככל שהמשיב יבחר שלא להתייצב למשפטו ו/או לריצוי עונשו, באם יורשע, מטבע הדברים, נוכח עברו הפלילי והעבירות הנלוות, החשש להימלטות מן הדין בעניינו מוגבר במידה ניכרת מאותו חשש הנלווה לשהים בלתי חוקיים, המואשמים בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ללא עבירות נלוות וללא עבר פלילי (מקום בו מותב זה נוהג להסתפק בערובות כספיות כמבטיחות התייצבות).
15. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה, לשיקולים הנוגעים לשאלת מעצרו ושחרורו של תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, לחלופות מעצר (בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]). בית המשפט העליון הדגיש, כי בין השיקולים שעל בית המשפט לשקול הוא עצם קיומן של עבירות נלוות לעבירות הכניסה לישראל, וטיבן של אותן עבירות נלוות, כמו גם קיומו של עבר פלילי.
16. מקום שמדובר בעבירה יחידה של שהייה בלתי חוקית בישראל, וללא עבר פלילי, ציין בית המשפט העליון (כב' השופט ארבל), כי ניתן להורות על שחרור, בתנאים המבטיחים התייצבות, אך מקום שישנו עבר פלילי דוגמת עברו של המשיב שונה התמונה, קל וחומר בשים לב לעבירות הנלוות.
17. ביום 1.12.13, נדרש בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לערר על החלטת מעצר בעניינו של תושב האזור, אשר הואשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ואשר באמתחתו, שתי הרשעות קודמות באותן עבירות (עמ"ת 53626-11-13, עאמר חואמדה נ' מדינת ישראל). בית המשפט המחוזי מצא כי באותו עניין, לא היה מקום לשחרר את המשיב בתנאים (ר' גם החלטות ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 43675-02-12, ועמ"ת 11368-09-11).
18. בנוסף, חלופת מעצר תלויה בין השאר באמון אותו נדרש בית המשפט ליתן במשחרר בערובה. בעניין זה, עצם העובדה שהמשיב בארבע הזדמנויות שונות ונפרדות בעבר התחזה והשתמש במסמכים מזויפים, וגם עתה התחזה בפני השוטר כאדם אחר ושיקר לשוטר, מקשה מאד על מתן האמון, הנדרש לשם ביסוס חלופת מעצר, ובפרט מקום שאין המדובר בחלופה הניתנת לפיקוח, אלא אך בתנאים המבטיחים התייצבות (ר' לעניין זה החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בעמ"ת 43675-02-12, מחמוד נבאהין נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

19. בנסיבות אלו, בהן החשש לביטחון הציבור מצד המשיב, הינו מוגבר בשים לב לעבירות הנלוות, ולעברו הפלילי, כמו גם העובדה שלא היה במאסר ממושך בפועל שריצה ואשר ממנו שוחרר, אך לפני כשנה בכדי להרתיעו, ובשים לב לכך שגם החשש להימלטות מן הדין בעניינו של המשיב מועצם נוכח האמור לעיל, סבורני כי לא ניתן בעניינו של המשיב להורות על שחרורו במתווה שהוצע על ידי בא כוחו.

20. לאור האמור לעיל אני מורה על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים נגדו, אך יחד עם זאת, נוכח היקפו של התיק, ובשים לב לכך שהמשיב לא הכחיש למעשה בהודעתו את העובדות המיוחסות לו בכתב האישום, סבורני כי ראוי לקצוב את פרק הזמן של המעצר באופן בו ככל שלא יסתיים משפטו של המשיב בתוך תשעים ימים תקום עילה לעיון מחדש בהחלטה זו.

**ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה,
12/05/2015 במעמד הנוכחים.
יואב עטר, שופט**